

Nowe meble I. W. P.

Projektodawcy mebli przemysłowych stawia się do rozwiązania cały szereg zagadnień, które muszą być uwzględnione w jego projektach. Utrudnia to, oczywiście słusznie, pracę projektanta, stwarzając duże przeszkody na drodze do powstania nowego plastycznego wyrazu mebli przeznaczonych do produkcji przemysłowej.

Zagadnienia, które projektant musi rozwiązać, wynikają przede wszystkim z chęci spopularyzowania mebli, a więc z chęci obniżenia ich ceny oraz z konieczności zastąpienia surowców deficytowych, których brak odczuwa się na rynku krajowym.

Zagadnienia stojące przed projektantem pokrótce obejmują:

1) projektowanie mebli odpowiadających użytkowo naszym obecnym potrzebom, a przystosowanych celowo i właściwie do powierzchni i kubatury współczesnych mieszkań,

2) eliminowanie drogich okładzin importowych,

3) eliminowanie maszywów deficytowego drewna, zwłaszcza drzew liściastych oraz niektórych gatunków i klas drzew iglastych przez stosowanie daleko idącego, przemysłowego fornierowania, używanie płyt stolarskich z niższej jakości drewna, stosowanie płyt pustakowych i płyt spільniowych, wprowadzanie jako namiastki drewna szkła, tkaniny itd.,

4) projektowanie prostych konstrukcji drewnianych, umożliwiających zastąpienie kosztownych okuć i części metalowych,

5) konstruowanie mebli łatwych do transportu i składowania przez stosowanie zasady rozbieralności niektórych części sprzętów.

Wszystkie wymienione zagadnienia muszą odpowiadać możliwościom naszego przemysłu drzewnego, w ramach niskiej pracochłonności i oszczędnej manipulacji drewnem.

Idąc właśnie po tej linii projektuje się meble w Zakładzie Drzewnym I. W. P. Zaprojektowany ostatnio zestaw mieszkaniowy obejmuje następujące meble: stół prostokątny, rozsuwany, cztery krzesła, szafa dwudrzwiowa, kredens, tapczan 2-osobowy oraz leżanka jako sprzęt dodatkowy.

Cały zestaw jest wykonany w okładzinie jesionowej, wykończony na półmat, przy czym maszyw jesionowy jest użyty tylko na krzesła i kilka listewek oporowych do drzwi szafy i kredensu.

Dla urozmaicenia formy plastycznej kredensu i szafy zastosowano na narożach listwy ozdobne o wklęsłym przekroju. Są one tak pomyślane, że dają się fornierować przemysłowo.

Szafa 2-drzwiowa o wym. $130 \times 172 \times 50$ cm posiada wewnątrz drążek i luźno wstawioną półkę na bieliznę o trzech przegrodach poziomych, którą po wyjęciu można w razie potrzeby używać do innego celu. Przez wprowadzenie półki do szafy uży-

skano z lewej strony miejsce do wieszania odzieży długiej jak płaszczy, sukien itp., a z prawej, nad półką, krótkiej a więc żakietów, marynarek itp. W ten sposób pojemność wewnętrzna szafy została celowo i maksymalnie wyzyskana.

Stół prostokątny — rozsuwany o wym. $105 \times 0,80 \times 0,77$ cm po rozsunięciu $1,45 \times 0,80$ cm posiada tę zaletę, że po odkręceniu paru wkrętek nogi jego, zamocowane obrotowo na kółkach, można złożyć w skrzynię, tworząc z całości niewielką skrzynkę. Takie rozwiązanie posiada duże zalety, zmniejszając kilkakrotnie jego przestrzeń w stosunku do konstrukcji nieskładanej, co jest pożądane przy transporcie i składowaniu. Stół ma dobrą statyczność, a przy rozbieraniu wykluczona jest możliwość zagubienia jakichkolwiek części składowych, ponieważ nie są one odłączone.

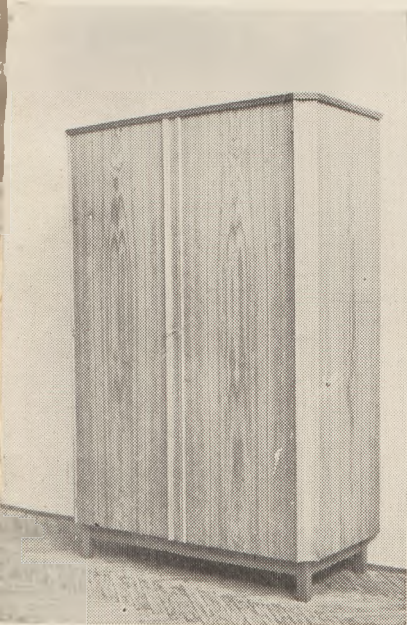
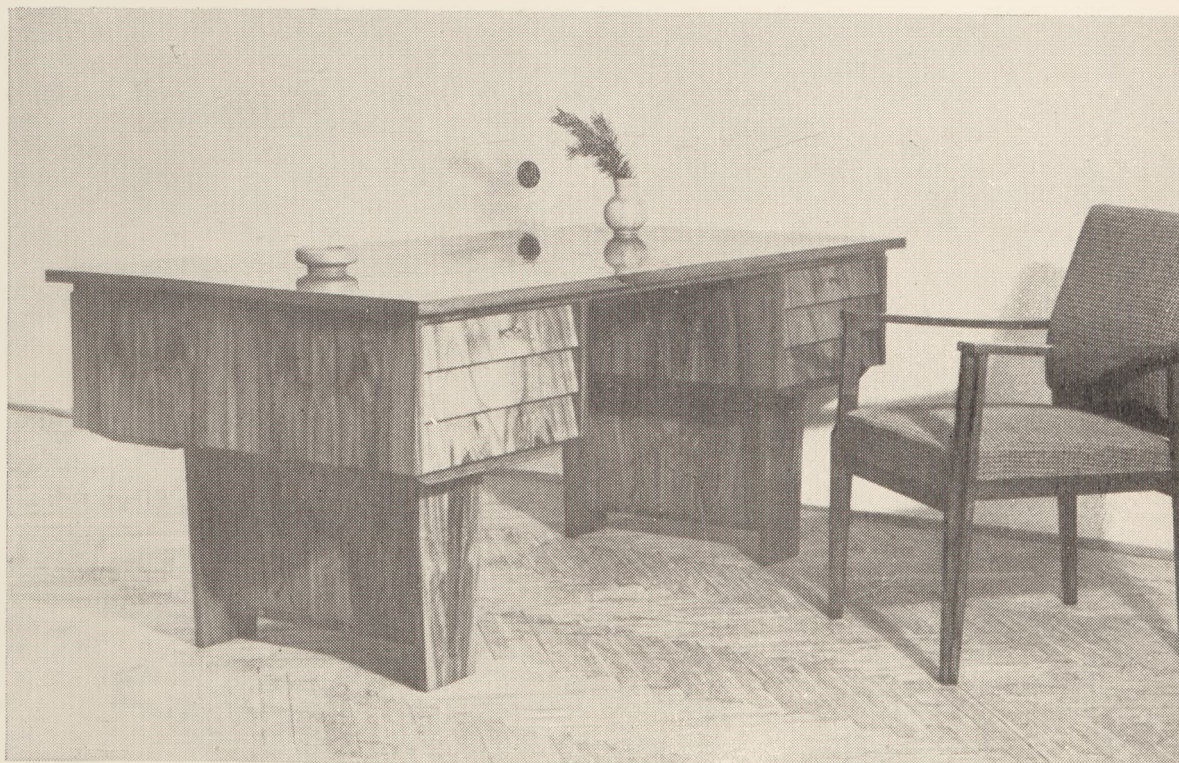
Kredens o wym. $1,25 \times 1,60 \times 0,50$ cm składa się z dwóch części a mianowicie z części dolnej i górnej zestawnej. Część dolna ma na narożach listwy wklęsłe przez co uzyskano ciekawy efekt plastyczny. Drugi efekt plastyczny dają 2 listwy przyrzymkowe. Wewnątrz dolnej części jest umieszczona drewniana półka. Część górna składa się z dwóch kondygnacji. W dolnej znajduje się bufet, którego przednia ściana jest umocowana zawiasowo a po opuszczeniu do poziomu służy jako blacik do przyrządzania posiłków. Górna kondygnacja stanowi gablotkę oszkloną z przodu szybami przesuwanymi na boki; w środku gabloty przedzielona jest szklaną półką, cofniętą do tyłu w stosunku do spodu gabloty, co umożliwia stawianie naczyń w jednym albo dwóch poziomach.

Tapczan dwuosobowy, o wymiarach $2 \times 1,10 \times 0,43$ m rozbierany jest podobnie jak zwykłe łóżko, przez co łatwy do wietrzenia i trzepania. Posiada on ciekawą formę plastyczną, a mianowicie wezgłowia są w liniach nawiązujących do form plastycznych empiru. Innym ciekawym szczegółem w rozwiązaniu konstrukcji mebla jest cofnięcie oskrzyni w stosunku do krawędzi materaca, co daje większą swobodę poruszania się koło tapczanu. Tapczan nie posiada automatów sprężynowych, gdyż zastąpione zostały one przez zwyczajne kołki, które dzięki odpowiedniemu ustawieniu tworzą osłobrotową, dokoła której obraca się materac, umożliwiając łatwe otwieranie skrzyni na pościel.

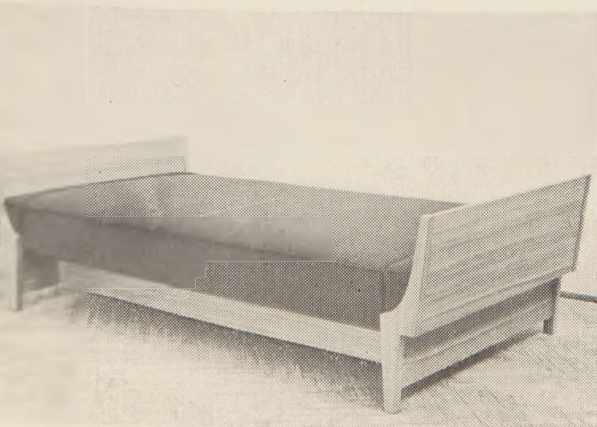
Ponadto w materacu o typie tapicerskim skasowano dwa rzędy sprężyn spiralnych przyległych do obu końców materaca, w miejsce których zastosowano wkłady półmiękkie.

Leżanka w rozmiarach $1,90 \times 0,70 \times 0,42$ m — pomyślana jest jako sprzęt dodatkowy, który można dokupić do zestawu. Jej zalety to lekkość konstrukcji drewnianej, połączona z siatką sprężynową oraz zastosowanie osobnego materaca higienicz-

Do artykułu:
„Nowe meble
IWP“

1

- Zdjęcia 1: Szafa dwudrzwiowa jesionowa — proj. H. Sliz.
2: Tapczan dwuosobowy jesionowy — proj. H. Sliz.
3: Biurko do gabinetu dyrektora — proj. M. Chomentowska.
4: Zestaw mebli jesionowych — proj. H. Sliz i Lachertowa.

nego, ozdobnie pikowanego. Wyszukana linia profilu dająca jedną całość z oparciem pod głowę nadaje jej ciekawy wyraz plastyczny.

(H. Sliz)

GABINET URZĘDOWY

Gabinet opracowany w 1952 r. przez I. W. P. jest zestawem o wysokim standardzie i będzie produkowany w małej serii. Zmienia to oczywiście warunki i wymagania stawiane przez przemysł meblom o niższym standardzie odnośnie pracochłonności, wykończenia powierzchni i zużycia materiału.

Ażeby zaprojektować gabinet reprezentacyjny można było iść albo po linii wzbogacenia samej formy plastycznej, lub stosując bardziej efektowne, szlachetne gatunki drewna i fornierów; to ostatnie okazało się od razu nierealne. Cały nacisk zatem należało położyć na takie rozwiązanie plastyczne, które by dzięki swej atrakcyjności zastąpiło braki materiałowe; przyjęto, że gatunek użytego drewna przy dobrej jakości wykonania nie powinien zbyt wpływać na klasę mebla. Z drugiej strony chodziło o nadanie nowego wyrazu plastycznego przemysłowym meblom gabinetowym, które dotychczas mało odbiegały od przedwojennych wzorów, przeważnie niemieckich.

Przy uwzględnieniu potrzeb odbiorcy oraz zachowaniu warunków, zakreślonych przez produkcję przemysłową, zaprojektowano gabinet składający się z następujących sprzętów: biurka, szafy bibliotecznej, fotela, stolika pod telefon, stołu konferencyjnego i krzesła.

Ogólna koncepcja szła po tej linii, ażeby jak najbardziej rozbić gładkie płaszczyzny, stwarzając bogaty światłocien. Uzyskano to stosując deskową konstrukcję nóg o specjalnym przekroju, powstałym ze sklejenia dwóch desek pod kątem prostym. Takie rozwiązanie daje wrażenie światłocieniowe, zbliżone do tego jakie uzyskalibyśmy przy rzeźbieniu nóg. Konstrukcja ta poza tym pozwala na stosowanie cienkich przekroi elementów i wpływa dodatnio na lekkość i sprężystość mebla przy jednoczesnym zachowaniu warunków sztywności, a w wykonaniu jest dość nieskomplikowana.

Konstrukcja ta ma jeszcze i tę zaletę, że każdy mebel może być całkowicie fornierowany, włącznie z krzesłem i fotelem.

Przechodząc do omówienia poszczególnych mebli warto zaznaczyć, że zasada deskowości, odpowiednio podkreślona również i w częściach skrzyniowych zestawu, wpłynęła na jego jednolitość i pomogła utrzymać jeden charakter w po-

szczególnych meblach wchodzących w skład zestawu.

Biurko — najbardziej odbiega od dotychczasowych biurek „skrzynkowych”. Od strony interesanta robi wrażenie raczej zbliżone do ciężkiego stołu, wspartego na 2 parach sprzężonych silnie ze sobą nóg deskowych. Płyta, która łączy ze sobą każdą parę nóg, poza tym, że znacznie wzmacnia konstrukcję, wpływa na jednolitość formy całego biurka, nadając mu większą statyczność oraz bardziej ograniczone powiązanie nóg z częścią górną. Biurko mieści po 3 szufladki z obu stron a od strony interesanta posiada zamykane klapki, na których interesant może umieścić rzeczy (teczki, papiery itp.).

Szafa biblioteczna — składa się z części zamkniętej trójdzielnej na książki i akta oraz z części górnej — gabloty oszklonej przeznaczonej również na książki lub ewentualnie na modele itp. Gablota przykryta jest z góry, ażeby przedmioty w niej znajdujące się były lepiej widoczne. Dzięki tej przezroczystości części górnej, szafa robi wrażenie niższej i bardziej reprezentacyjnej. Boki szafy wzmocnione są pionowo listwami nawiązującymi do deskowatych nóg w pozostałych meblach. Podział dolnej części zamkniętej podkreślają wysunięte boki szafy i pionowe ścianki wewnętrzne.

Fotel i krzesło — konstrukcja deskowa pozwoliła tu na takie rozwiązanie, dzięki któremu przy dużej sztywności zużywamy niewielką ilość drewna. Fotel jest lekki, przekroje desek we wszystkich elementach jednakowe. Pionowy podział nóg, wynikający z konstrukcji, podkreśla jeszcze cechę lekkości i sprężystości mebla, o której była mowa wyżej.

Stół konferencyjny o powierzchni kwadratowej jest pomyślany jednocześnie jako stół pomocniczy w gabinecie (można go dostawić do biurka) i jako segment dużego stołu konferencyjnego. Pod blatem ma półkę na teczkę. Nogi pomyślane na tej samej zasadzie co w innych meblach, również w tym wypadku (wiązanie krzyżowe) dały konstrukcję sztywną.

Stolik pod telefon — o konstrukcji zupełnie prostej — blacik prostokątny oparty na nóżkach deskowych, powiązanych cargami na których leży szklana półeczka na książkę telefoniczną itp.

We wszystkich tych meblach staraliśmy się przeprowadzić logicznie i konsekwentnie podstawowe założenia tak konstrukcyjne jak i kompozycyjne, szukając formy zasadniczo prostej, bez specjalnego podkreślenia funkcji mebla, ale oczywiście licząc się z jego przydatnością.

M. Chomentowska